

heden deraf benægter jeg ikke, thi det koster at flytte — ved at flytte noget Tømmer fra en Plads, der var dem lovligt opsagt, men som tilfældigviis tilhørte Staten — havde den været privat Eiendom, kunde Spørgsmaalet slet ikke være blevet reist — men kan man nu dog virkelig paastaae, at der er opstaaet et Billighedskrav derved, og det uagtet Staten har gjort saa Meget for at befordre deres Bedrift, at de vist derved ville have Bederlag nok? Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa den Omstændighed, at man ved Uddybningen af Helsingørs Havn har taget alle mulige Hensyn til disse Mænds Tarv, og jeg troer, at det, hvis det var Umagen værd at sætte sig rigtigt ind i denne Sag, vilde være let at bevise, at Staten, navnlig for deres Skyld, har havt betydelig større Udgifter ved Helsingørs Havns Uddybning, end den vilde have havt, naar saadanne Hensyn ikke vare tagne. Jeg maa saaledes finde, at det er fuldkommen billigt, at Thinget fastholder sin engang i denne Henseende tagne Beslutning. — Naar Ministeren har forlangt 1500 Rd. til Ordningen af sine grønlandste Regjeringsfager, saa skal jeg ikke for min Person sige Videre derimod, men det forekommer mig rigtigt nok, at Ministerens Tanke om at adskille Administrationen fra Handelen ikke er rigtig, idet jeg ikke troer, at der bør gjøres en Adskillelse mellem Handelen og den øvrige Regjeringsvirksomhed i Grønland, saalænge Monopolet bestaaer. Den ærede Minister kan gjøre hvilke Forandringer og Reformers han vil i den grønlandste Bestyrelse her i Byen, og muligviis ogsaa med Hensyn til Bestyrelsens Stilling og Virksomhed i selve Grønland, men jeg troer ikke, at han der med nogen Nytte vil kunne gjøre Forandringer i den Retning, som her er paatænkt. Jeg vil tværtimod sige, at det vilde være rigtigere, saalænge Handelsmonopolet bestaaer, at lade de Inspektører, der reggere i Grønland, faae en langt større Indflydelse, om ikke en uindskrænket Magt, over den anden Deel, som repræsenterer Regjeringen der, nemlig Geistlighed; thi efter de Oplysninger, der ere komne os ihænde, og som Enhver kan læse — jeg taler ikke om dem, som Ministeriet maatte være i Besiddelse af — er det utvivlsomt, at Alt vilde gaae bedre i Grønland, naar Missio-

nærerne stode under Inspektørernes Herredømme. Jeg troer derfor ikke, at den Idee er heldig, at ville tilveiebringe en endnu større Adskillelse i disse Forhold, end der allerede bestaaer; jeg troer snarere, at der, saalænge Monopolhandelen skal opretholdes, maa gives uindskrænket Magt og Myndighed til dem, der forestaae den, saa der ingen Adskillelse bliver mellem de forskjellige Magter. Det beroer paa det høie Thing, om det vil indbefomme Ministerens Dristelse angaaende de 1,500 Rd.; det er ikke noget stort Beløb; det er meget muligt, at nogle Penge kunne være nødvendige til denne Sags Gjennemførelse, og jeg troer derfor, at det kan være ganske rigtigt at stemme for Forslaget.

Winther: Mod det, der blev anført af den ærede sidste Taler i Anledning af det Forslag, der er stillet af et Mindretal i Udvalget, og som gaaer ud paa at bevilge en lille Sum som Godtgjørelse til to Skibsbyggere i Helsingør, maa jeg dog tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger. For det Første maa man lægge Mærke til, at det ikke alene er det ærede Medlem for Helsingør, der har stillet dette Forslag; jeg har baade forrige Gang og denne Gang været med at stille det, og som Følge deraf kan det ikke saa ubelukkende være fremkommet af lokale Hensyn, som den ærede Rigsdagsmand syntes at antyde. Dernæst skal jeg gjøre opmærksom paa, at det er en Feiltagelse, naar det ærede Medlem troede, at Thinget een Gang har forkastet dette Forslag; Stillingen var saaledes, at det slet ikke kom til Afstemning, men det var et andet Forslag, som gik ud paa at bevilge en dobbelt saa stor Sum, der blev forkastet af Thinget. Jeg troer imidlertid, at Noget virkelig taler for, at man indrømmer denne lille Sum, idet nemlig disse to Mænd tre Gange have maattet flytte deres Tømmer. Da det ikke kunde blive paa den Plads, hvorpaa det stod, kan man sige, at hvis de kun havde flyttet det een Gang, kunde de ikke faae nogen videre Erstatning; men naar det forholder sig saaledes, at de have maattet flytte det tre Gange, fordi man fra Først af ikke har kunnet anvise dem nogen endelig Plads, saa forekommer det mig virkelig billigt, at man